

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG TANÁCSAINAK HATÁROZATAI ÉS VÉGZÉSEI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1175/2026. (IV. 2.) AB HATÁROZATA

bírói döntés megsemmisítéséről

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Varga Réka* alkotmánybíró párhuzamos indokolásával – meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Kúria Kvk.III.39.071/2026/9. számú végzése alaptörvény-ellenes, ezért azt megsemmisíti.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. Az indítványozó az országgyűlési képviselők 2026. évi általános választásán jogerősen nyilvántartásba vett Fidesz–Magyar Polgári Szövetség (a továbbiakban: Fidesz) jelölő szervezet, valamint a Fidesz–Kereszténydemokrata Néppárt (a továbbiakban: Fidesz–KDNP) országos listájának első helyén álló jelöltje, aki jogi képviselője (Giró Szász és Társai Ügyvédi Iroda; eljáró ügyvéd: dr. Giró Szász János) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a és a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Kúria Kvk.III.39.071/2026/9. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és a panaszban foglaltak az alábbiak szerint foglaltak össze.
- [3] 2.1. A Somogy Vármegye 01. számú Országgyűlési Egyéni Választókerületben nyilvántartásba vett egyéni képviselőjelölt (a továbbiakban: kifogástevő) 2026. március 19-én kifogást nyújtott be a Nemzeti Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: NVB). Előadta, hogy az indítványozó országjárásának kaposvári állomásán egy gyermeket használt fel kampánycélra, ezzel álláspontja szerint megsértette a Ve. 2. § (1) bekezdés a), c) és e) pontjaiban foglalt alapelveket.
- [4] Hivatkozott az indítványozó Facebook-oldalán 2026. március 16-án 20 óra 17 perckor, továbbá az Instagram-oldalán, majd 2026. március 17-én TikTok-oldalán közzétett, országjárásának kaposvári eseményéről készült videofelvételre (a továbbiakban: videó1). Ezen egy magasba tartott gyermek több alkalommal „Orbán Viktor!” felkiáltással integet az indítványozó irányába, aki egy alkalommal az „Itt vagyok, szívem!” mondattal viszonzza a szólongatást. Ezt követően a szónoki emelvény szélére megy, ahova felemelik a gyermeket, akit az indítványozó a karjába vesz, és a tömeg ujjongása közepette rövid időre felemel, miközben hozzá vagy a közelben állókhoz beszél.
- [5] A kifogástevő bizonyítékként megjelölte továbbá az indítványozó Facebook-oldalán 2026. március 17-én 9 óra 48 perckor „Kaposváron is mi voltunk többen! Tudják, hogy a Fidesz a biztos választás!” szöveggel közzétett, 13 felvételt tartalmazó fényképgalériát (a továbbiakban: galéria), melynek negyedik képén az indítványozó a videó1 felvételén is szereplő gyermeket tartja a kezében, aki a fényképalbum tizenegyedik képén is feltűnik.
- [6] A kifogástevő előadta továbbá, hogy Szűcs Gábor, a 2026. évi országgyűlési választáson állított Fidesz–KDNP közös lista jelöltje (a továbbiakban: jelölt2) 2026. március 16-án 20 óra 47 perckor a videó1 tartalmával szinte azonos felvételt (a továbbiakban: videó2) töltött fel Facebook-oldalára „A kislány a végén elérte, amit szeretne! Megható képsorok!” címmel. A videó2 a gyermeket „A legaranyosabb támogató” szöveggel mutatja be. A kifogástevő utalt arra is, hogy a jelölt2 által közzétett videó2-t addig 191 ezren látták.

- [7] A kifogástevő szerint az indítványozó és a jelölt2 gyermeket használtak fel kampánycélra, ezzel megsértették a Ve. fent hivatkozott pontjaiban foglalt rendelkezéseket. Hivatkozott a Kúria több döntésére, melyek az Alaptörvény II. cikkére és XVI. cikk (1) bekezdésére figyelemmel fejtették ki azokat a szempontokat, amelyek a gyermek politikai célú felhasználásának megítélésekor irányadók. Kifejtette, hogy az indítványozó és a jelölt2 az üzeneteiket a gyermek szerepeltetése nélkül is közvetíthették volna, azaz a politikai kommunikáció enyhébb eszközzel is elérhető lett volna, ezért a véleménynyilvánítás szabadsága lényegi tartalmában nem sérült volna.
- [8] A kifogástevő szerint a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjának sérelmét az okozza, hogy az indítványozó mint a választáson jelölő szervezetként indul Fidesz–KDNP listavezetője, legismertebb politikusa és a jelölt2 egyaránt a jelölő szervezetek és saját maguk számára láthatóságot, népszerűséget generálnak jogsértő tartalmakkal, ezáltal igazolhatatlan előnyt szerezve olyan politikai versenytársaikkal szemben, akik hasonlóan jogsértő tartalmat nem használnak fel kampányeszközként.
- [9] Álláspontja szerint a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt alapelv azért is sérül, mert az indítványozó nyilvánvalóan tudatában volt a cselekménye jogellenes mivoltának, hiszen ő maga is érintett volt hasonló tényállás mellett jogsértést megállapító választási jogorvoslatban [605/2018. számú NVB határozat (a továbbiakban: NVBh1)].
- [10] Mindezek alapján kérte, hogy az NVB a Ve. 218. § (2) bekezdés a) pontja szerint a jogsértés tényét állapítsa meg; b) pontja szerint a jogsértőket tiltsa el további jogsértéstől; valamint d) pontja szerint a jogsértés elkövetőire szabjon ki bírságot, melynek során vegye figyelembe, hogy a kifogásolt felvételeken kiskorú gyermek szerepel a kampányjelenet kiemelt elemeként; a felvételek a Facebookon már több mint 1,3 milliós megtekintést értek el; továbbá, hogy a gyermek szerepeltetése a politikai üzenet érzelmi és vizuális felerősítését szolgálta.
- [11] 2.2. Az NVB a 2026. március 20. napján kelt, 175/2026. NVB határozatával (a továbbiakban: NVBh2) a kifogást elutasította.
- [12] Megállapította, hogy a kifogástevő által felhívott kúriai határozatok a jelen ügyre nem vonatkoznak, azzal összefüggésbe nem hozhatók. Kiemelte, hogy az Alaptörvény, a Ve. és a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Nkt.) rögzíti a kampánytevékenység korlátait, ezek azonban a tárgyi ügyre nem tartalmaznak előírást.
- [13] A kampányban szerepeltetett kiskorúak védelme a Kúria és az NVB gyakorlatában alapvetően az oktatási és nevelési intézmények esetében érvényesül, ahol a gyermek önrendelkezési joga és a szülő beavatkozási képessége is korlátozott, továbbá a gyermekek egyszerre nagy számban lehetnek érintettek a kampányt folytatók tevékenységében. Az NVB a Kúria joggyakorlata alapján hivatkozott arra is, hogy a kampányrendezvény tekintetében a Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontja sérelmének megállapítása igen szűk körben, kizárólag kirívó esetben lehetséges. A jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás sérelme a konkrét, nevelési-oktatási intézményen kívül folytatott kampánytevékenység során akkor lenne megállapítható, ha igazolható lenne a gyermekek saját vagy szülői akarattal szembeni, vagy megtevesztéssel elért szereplése (45/2020. NVB határozat, Indokolás [33]).
- [14] Az Alkotmánybíróság döntéseire {3257/2019. (X. 30.) AB határozat (a továbbiakban: Abh1.), Indokolás [26], [27]; 3131/2022. (IV. 1.) AB határozat, Indokolás [22]} utalva rámutatott, hogy gyermekek kampányeseménybe történő bevonásának vannak tiltott esetei, de az nem eleve kizárt. A magyar választási tradíciók ismerik a gyermek közreműködésével készített kampányeszközöket. Gyakorlatilag az első demokratikus választástól kezdődően, politikai ideológiától függetlenül jó néhány párt szerepeltetett plakátjain, választási hirdetésein, vagy akár választási reklámjaiban gyermeket. A gyermek ábrázolása különösen a jövő, illetve a családpolitikai célok kiemelt kezelésének szimbólumaként jellemző. Az ezzel kapcsolatos viták többnyire a gyermek bevonásának mértékére, illetve a kiszolgáltatottság kizárására vonatkoznak, és inkább a politikai kultúra, mintsem jogi szabályozás problémájaként tekintenek rá.
- [15] Az NVB a videó1 és videó2 (a továbbiakban együttesen: videók) tartalma alapján megállapította, hogy a gyermek a felügyeletét ellátó személy(ek) mellett, azok egyetértésével szerepel a videókon, ők politikai üzenetet nem tolmácsolnak; spontán gesztus, teljesen önkéntes részvétel, nem előre eltervezett, felépített jelenet látható.
- [16] Az NVB a határozatában kitért arra is, hogy az Alaptörvény IX. cikkében biztosított véleménynyilvánítás szabadsága kampányidőszakban szélesebb, mint általában. Idézte az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) és 5/2015. (II. 25.) számú határozatait, miszerint „[a] választási kampány a közügyek szabad vitatásának egyik, a választójog szabályai körébe vont megnyilvánulása. E nélkül a választópolgárok nem, vagy csak komoly nehézségek árán tudnák eldönteni, hogy kire szavazzanak. A választási kampány során tehát nemcsak egyszerűen a közügyeket vitatják meg az emberek, hanem tájékozódnak annak érdekében, hogy a szavazás napján megfontolt döntést tudjanak hozni.” Az NVB szerint a kifogástevő álláspontjának elfogadása együtt járna a szabad véleménynyilvánítás választási kampányra tekintettel értelmezett alapjogának korlátozásával.

- [17] 2.3. Az NVB határozatával szemben a Magyar Kétfarkú Kutya Párt (a továbbiakban: kérelmező) felülvizsgálati kérelemmel élt, melyben annak megváltoztatását kérte akként, hogy a Kúria adjon helyt a kifogásnak, és állapítsa meg, hogy a kifogásolt kampánytevékenységek sértik a Ve. 2. § (1) bekezdés a), c) és e) pontjaiban foglalt alapelveket; kérte továbbá a Ve. 218. § (2) bekezdése alapján a jogsértés tényének megállapítását, a jogsértők eltiltását a további jogsértéstől és a jogsértőkkel szemben bírság kiszabását.
- [18] Állította, hogy az NVB tévesen értelmezte a Ve. 2. § (1) bekezdés a), c) és e) pontjaiban foglalt alapelveket, valamint az Alaptörvény II. cikkét, XVI. cikk (1) bekezdését, ezáltal tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a kifogásolt tartalmak nem jogellenesek. A határozat mindezekén túl az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét is okozta, mivel az NVB a jogértelmezésével „belenyugodott abba, hogy a kérelmező politikai ellenfelei alapjogsértő módon, jogszabályba ütközően kampányoljanak, ezzel pedig – a tisztességes politikai verseny hiánya okán – a passzív választójog sérelme is felmerül”. Fenntartotta a kifogásban tett állításait, kérte azok figyelembevételét is.
- [19] 2.4. Az indítványozó a felülvizsgálati kérelemre tett nyilatkozatában az NVB határozatának helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy a megjelölt alapelvek sérelme nem állapítható meg, a kérelmező alkotmányjogi érvekkel nem támasztotta alá, hogy a gyermek pusztá megjelenéséből miért következik alapjogsérelem. A kérelmező a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, alapjogsérelmet nem igazolt, ebből következően az alapjogi kollízióra vonatkozó érvelése irreleváns. A kérelmező mindezekén túl egyrészt nem jogosult a videóban szereplő gyermek jogérvényesítése ügyében fellépni, másrészt a nyilvános szereplésre vonatkozó szülői engedélyt és az erről készült felvétel felhasználását alaptalanul választja el, ugyanis az előbbi az utóbbira is nyilvánvalóan kiterjed.
- [20] Kiemelte, hogy a gyermek saját kezdeményezésére közelített az indítványozó felé, a gyermek felügyeletét ellátó személy az interakcióban maga is közrehatott, maga emelte fel a gyermeket az emelvényre, amely tények a közzétételhez való hozzájárulást erősítik; az esemény nyilvános gyűlés volt, ahhoz bárki csatlakozhatott. A kérelmező gyakorlatilag a szülő gyermekneveléshez fűződő alapjogát kívánja magához vonni és korlátozni.
- [21] Álláspontja szerint a kampánycélú instrumentalizálás – amely elválasztandó a gyermek pusztá jelenlététől – egy tudatos és előre tervezett felhasználást feltételez, a jelen esetben azonban a gyermek saját akaratából kereste a közelséget, a szülő aktívan támogatta ezen interakciót, tehát egy spontán szituációról és nem megrendezett kampányjelenetről van szó.
- [22] Hangsúlyozta, hogy a Ve. 2. § (1) bekezdés a) pontja szerinti alapelv sérelmének megállapíthatóságához a kúriai gyakorlat szerint megkövetelt torzító, illetve megtévesztő hatás nem áll fenn.
- [23] Előadta, hogy nem jelenti az esélyegyenlőség [Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja] sérelmét az, hogy valamely politikai párt internetes tartalmát széles nyilvánosság követi, az ugyanis a politikai verseny szükségszerű velejárója. A kérelmező nem adott elő olyan jogi okfejtést, amely igazolná a versenysemlegesség jogilag értékelhető torzulását, olyan mozzanatot, amely más jelöltek vagy jelölő szervezetek számára strukturálisan elérhetetlen eszköz igénybevételét alapozná meg.
- [24] A jelölt² az NVB határozatának helybenhagyását kérte.
- [25] Vitatta a kérelmező érintettségét, álláspontja szerint az nem áll fenn, mert saját jogaira és kötelezettségeire közvetlenül kiható jogsérelemre nem hivatkozott. Sem a kérelmező mint jelölő szervezet képviselőjelöltjének és a gyűlés helyszínének ténye, sem az elkészült videófelvetelek és azok elérhetősége, nézettsége önmagukban nem alapozzák meg az érintettséget. Kifejtette, hogy a Kúria joggyakorlata az ágazati szabályokban foglalt, kifejezett törvényi tilalmakra vonatkozik. Álláspontja szerint az érintett gyermek nem volt politikai verseny kampánycélú eszköze. Kérte, hogy a Kúria az alapjogi okfejtést ne értékelje, mert az a kifogásnak nem képezte részét. Az alapelvek megsértését feltételezett magatartások, megszólalások nem támasztják alá.
- [26] 2.5. A Kúria az alkotmányjogi panasszal támadott végzésével az NVBh2-t megváltoztatta és megállapította, hogy az indítványozó a videók és a galéria közzétételével, továbbá a jelölt² pedig a videó² közzétételével megsértette a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt alapvető rendelkezést. Mindkettőjüket eltiltotta a jogsértéssel azonos magatartás jövőbeni tanúsításától, a kifogás többi részét mint megalapozatlant elutasította.
- [27] A Kúria rögzítette, hogy a magyar jogrendben nincs olyan általános tilalmat megfogalmazó jogszabályi rendelkezés, amely kifejezetten kimondaná, hogy gyermekek a politikai hatalom megszerzésére irányuló versengésben a jelöltek és a jelölő szervezetek népszerűsítése céljából nem használhatók fel. A politikusok és más személyek ilyen cselekményeit – az Alaptörvény mellett – részben magánjogi jogintézmények, részben közjogi normák korlátozzák [a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) személyiségi

jogvédelmi eszközei, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény, az Nkt., a szakképzésről szóló 2019. évi LXXX. törvény, a Ve.]. A Kúria arra konkludált, hogy mivel a választási eljárás során a gyermekek kampánytevékenységbe való bevonását megvalósító cselekményekre vonatkozó kifejezett előírás nincs, az a választói akarat befolyásolását, vagy annak megkísérlését célzó kampányeszközök felhasználása körében, a Ve. alapvető rendelkezéseinek keretében önállóan is vizsgálható és szankcionálható.

- [28] A Kúria először azt vizsgálta meg, hogy a videók és a galéria közösségi médiafelületeken való közzététele jogellenes kampánytevékenységnek minősül-e. Ennek kapcsán megállapította, hogy „a gyermeknek a választási kampányban a közösségi média felületein kampányüzenet eljuttatása érdekében, politikai szereplők népszerűsítésének eszközeként, azonosítható és központi elemként történő szerepeltetése ellentétes a Ve. – Alaptörvény II. cikkével és XVI. cikk (1) bekezdésével összhangban értelmezett – 2. § (1) bekezdés c) pontjával”. Továbbá hangsúlyozta, hogy „a jelen határozattal elrendelt korlátozás a politikusok Ve. által szabályozott tevékenységére, választási kampányban való részvételére, kampányeszköz felhasználására vonatkozik”.
- [29] A Kúria kifejtette, hogy a nyilvános szereplésből nem következik, hogy egy politikus a gyerekekről készült felvételt kampánycélokra felhasználhatja, mert e felhasználást követően a szülői kontroll megszűnik, abból további kampányeszközök, a politikai kultúrát figyelembe véve mémek készülhetnek, a gyermek bántó hangvételű kommentek célpontjává válhat; mindezek túlmutatnak egy politikai közösség népszerűsítésén.
- [30] A Kúria a Kvk.II.37.606/2019/4. számú végzés indokolásának [19]–[20] bekezdését felhívva hangsúlyozta, hogy az Alaptörvény II. cikkéből „következően – ahogy azt az alapvető jogok biztosa is kiemeli – a gyermek politikai kampányeszközként való felhasználása alapvető szempontból nem elfogadható. A Kúria is fontosnak tartja tehát rögzíteni, hogy a gyermek nem lehet népszerűség-növelő tényezője semmilyen politikai tevékenységnek. [...] A Kúria egyetértett az alapvető jogok biztosának azon észrevételével is, hogy a politikai célú szerepeltetést nem igazolja az önkéntesség, de a szülői hozzájárulás megadásától sem válik a gyermek politikai célú felhasználása legitimé. A választási kampány során tehát a gyermekek emberi méltósághoz való jogából fakadó alkotmányos elvárás, hogy a jelöltek és jelölő szervezetek a gyermekek politikai célú szerepeltetéstől tartózkodjanak.” Ennek az álláspontnak a megerősítését olvasta ki a Kúria az Abh1. indokolásának [27] bekezdéséből is.
- [31] A Kúria a videók és galéria közzétételének jogellenességét a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjával kötötte össze. Ennek okát abban jelölte meg, hogy „nem érvényesül az esélyegyenlőség követelménye akkor, ha valamely jelölő szervezet jelöltje gyermeket kampányeszközként használva olyan kampánytevékenységet folytat, melyre nincs törvényes lehetősége egyetlen jelöltnek és jelölő szervezetnek sem”.
- [32] A Kúria a Ve. további két alapelvének megsértésének megállapítására irányuló kérelmeket elutasította. Rámutatott, hogy a választópolgári akarat szabad kifejezésének korlátozása nem volt azonosítható, nem magával a szavazással kapcsolatban merült fel a jogsérelem, ezért a Ve. 2. § (1) bekezdés a) pontjának, a választás tisztaságának megóvását előíró alapelv megsértése megállapításának nem volt helye. A Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontja szerinti jogsértés kapcsán a kifogástevő a jelölt2-re vonatkozóan indokolást nem adott elő, ezért a felülvizsgálati kérelem fenti indokának jelölt2-re való kiterjesztése a Ve. 225. §-ának kereteit túllépi. Az NVBh1-re utalva arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó esetében a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének megsértése nem állapítható meg.
- [33] A Kúria nem tartotta indokoltnak bírság alkalmazását, mivel a Ve. 152. § (2) bekezdésén nyugvó mérlegelési jogkörével élve úgy értékelte, hogy a szóban forgó jogsértés vizsgálata részben új elemeket tartalmazó kérdésnek minősült. A Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt alapvető rendelkezéseknek az Alaptörvény II. cikke és XVI. cikk (1) bekezdése rendelkezéseivel összhangban lévő, alaptörvény-konform értelmezésén alapul, amellyel azonos tényállású és jogi háttérű ügyekben a Kúria még nem hozott döntést. A jelen ügyben nem lehetett arra következtetni, hogy a Ve. alapvető rendelkezéseit az indítványozó és a jelölt2 szándékosan sértették meg, vagy ismételt jogsértést követtek volna el.
- [34] 2.6. A 2026. március 30. napján benyújtott alkotmányjogi panasz szerint a Kúria támadott végzése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdésében biztosított passzív választójogot.
- [35] 2.6.1. Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme körében elsősorban a kúriai végzés önkényességére hivatkozott. Álláspontja szerint a Kúria *contra constitutionem* értelmezte a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti esélyegyenlőségi alapelvet, mert az Alaptörvény 28. cikkében foglalt jogértelmezési szabályokat, az Alkotmánybíróság és a Kúria gyakorlatát kifejezetten figyelmen kívül hagyta. Kifejtette, hogy a végzés önellentmondást tartalmaz, mert egyfelől azt rögzíti, hogy nem létezik olyan törvényi tilalom, amely az indítványozó

magatartását jogellenesnek minősítené, másfelől azonban törvénytelen kampánytevékenység folytatását rója az indítványozó terhére. Meglátása szerint a Kúria körkörös érvelést alkalmazott: az esélyegyenlőségi alapelv sérelmét az indítványozó jogellenes magatartásával indokolta, jogellenes magatartásként viszont az esélyegyenlőség sérelmét jelölte meg.

- [36] Az indítvány szerint a Kúria nem vette figyelembe a hatályos jogot, amikor a gyermekről készült felvételek közösségi médiában való felhasználását követő időszakra a szülői kontroll megszűnését állította. Álláspontja szerint a Ptk. 2:48. §-a és a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (a továbbiakban: Ptkátv.) 8/A. §-a megfelelő jogalapot biztosítanak az indítványozó részvételével zajló és ekként nyilvános közéleti szereplésnek minősülő eseményről való képmás és hangfelvétel engedély nélküli készítéséhez és közzétételéhez, az ezeken szereplő, de közéleti szerepléssel nem érintett személyek számára pedig arra, hogy képmáson és hangfelvételen ők felismerhetetlenné tegyék.
- [37] Az indítványozó azt is kifogásolta, hogy a Kúria az esélyegyenlőségi alapelv sérelmét állapította meg, mert értelmezése szerint ő annak jogosultja, a jelöltek és jelölőszervezetek nem a kötelezettjei, így ő azt meg sem sérthette. Az alapelv kapcsán hivatkozik az indítványozó arra is, hogy annak lényege, hogy minden versengő fél azonos feltételekkel vehessen részt a választási küzdelemben. Ebből az is következik az olvasatában, hogy ha egy jelölt vagy jelölőszervezet olyan kampánytevékenységet folytat, amit törvény nem tilt, akkor azt bármely másik jelölt vagy jelölő szervezet is megteheti mindaddig, amíg ez nem tilos.
- [38] A Kúria önkényes – *contra constitutionem* – jogalkalmazását látja az indítványozó a gyermeknek az Alaptörvény II. és XVI. cikke szerinti alapjogainak sérelmét megállapító indokolási részekben is. A „kérelmező a felülvizsgálati kérelmében mintegy axiómaként, további bizonyítást nem igénylő körülményként mutatta be a gyermek vélelmezett alapjogsérelmét, s ezt az érvelést a Kúria is elfogadta anélkül, hogy ezt megfelelően alátámasztotta, illetve alapjogi kontextusban értékelte volna”. Továbbá: „a kérelmező által állított és a Kúria által megállapított jogsérelem ugyanis nem állítható általánosságban: a konkrét eset tényállására is vonatkoztatni kellett volna a jogsértéseket állító érveket”. Álláspontja szerint olyan alapjogi – az indítványozó véleménynyilvánítási szabadsága és a gyermek emberi méltósághoz való joga és megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéshez való joga közötti – kollízió feloldását végezte el a Kúria, amelynek fennállását nem igazolta. Az indítványozó szerint a gyermekek vélt jogsérelmével szembeni fellépésre a választási kifogáson nyugvó eljárás nem alkalmas, mivel arra például a Ptkátv. 8/A. § szerinti eljárás biztosít lehetőséget, az erre vonatkozó indítványozói érveket azonban figyelmen kívül hagyta.
- [39] Az indítványozó értelmezésében a Kúria – az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdését és a 25. cikk (1) bekezdését, továbbá a 16/2019. (V. 14.) AB határozatot is sértő módon – jogalkalmazás helyett jogalkotást végzett azzal, hogy a Ve. esélyegyenlőségi klauzuláján keresztül kitágította a tételes jog szerint csak a nevelési-oktatási intézményekre vonatkozó kampánytilalmat a gyermekek részvételével is járó köztéri, nyilvános eseményekre.
- [40] 2.6.2. Az indítvány a passzív választójog sérelmével összefüggésben az alábbiakat tartalmazza. Az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó és a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja által is megerősített követelmény, hogy a kampány során az Alaptörvény és a törvény által biztosított jogokat szabadon, a vetélytársakkal azonos feltételek mellett lehessen gyakorolni. Ennek részét képezi az is, hogy a választási szervek olyan követelményeket kérjenek számon a jelölteken és jelölőszervezeteken, amelyek a jogszabályi rendelkezésekből következnek, azokból világosan kitérnek, előzetesen megismerhetők. A Kúria által megfogalmazott tilalom tekintetében ezek a követelmények nem érvényesülnek, a Kúria olyan követelményt kért számon az indítványozón, amit ő előre nem ismerhetett, s amely az esélyegyenlőségi alapelvből nem is következik. Ezzel a Kúria alkotmányos indok nélkül korlátozta az indítványozó szabad és jogszerű részvételét a jelöltek versenyében.

II.

- [41] 1. Az Alaptörvény releváns rendelkezései:

„II. cikk Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”

„IX. cikk (1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.”

„XVI. cikk (1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Ez a jog – az élethez való jog kivételével – minden más alapvető jogot megelőző. Magyarország védi a gyermekek születési nemének megfelelő önazonossághoz való jogát, és biztosítja a hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést.

(2) A szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést.”

„XXIII. cikk (1) Minden nagykorú magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy az országgyűlési képviselők, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek, valamint az európai parlamenti képviselők választásán választó és választható legyen.”

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

[42] 2. A Ve. releváns rendelkezései:

„2. § (1) A választási eljárás szabályainak alkalmazása során érvényre kell juttatni a következő alapelveket:

a) a választás tisztaságának megővése,

[...]

c) esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között,

[...]

e) jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás.”

III.

[43] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(2) bekezdései alapján mindenképp azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek megfelel-e.

[44] 1. A Ve. 233. § (1) bekezdése értelmében a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés közzétételétől számított három napon belül nyújtható be az Alkotmánybírósághoz, amely követelményt az indítvány teljesítette.

[45] Az indítványozók jogi képviselője szabályszerű meghatalmazását csatolta.

[46] 2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvényellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

[47] 2.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében alkotmányjogi panaszt „az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet” terjeszthet elő. Az indítványozó érintettsége megállapítható, mivel a Kúria eljárásában I. rendű érinttként vett részt, a Kúria elmarasztalta és számára kötelezettséget írt elő.

[48] 2.2. Alkotmányjogi panasz csak az indítványozó Alaptörvényben foglalt jogának sérelme esetén nyújtható be.

[49] Az indítványozót megilleti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jog {3210/2024. (VI. 13.) AB határozat, Indokolás [15]}, továbbá az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdése által garantált passzív választójog {1/2013. (I. 7.) AB határozat, Indokolás [54]}.

[50] 2.3. A panasz a befogadás jogorvoslatok kimerítésével kapcsolatos feltételének is megfelel, mivel a Kúria végzésével szemben a jogorvoslat kizárt a Ve. 232. § (5) bekezdése alapján.

[51] 3. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében csak a határozott kérelmet tartalmazó alkotmányjogi panasz fogadható be, ezért az Alkotmánybíróság megvizsgálta e feltételek teljesülését is.

- [52] Az indítványozó megjelölte az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezéseit, kifejezett kérelmet terjesztett elő a sérelmezett bírói döntés megsemmisítésére, valamint indokolást is előadott arra nézve, hogy az alapüggyel milyen kapcsolatba hozhatók az Alaptörvény megsértettnek vélt rendelkezései.
- [53] 4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {pl. 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]; 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [54] Az Alkotmánybíróság megítélése szerint a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét veti fel az, hogy a Kúria az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogával és passzív választójogával összhangban értelmezte-e a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt esélyegyenlőségi alapelvet.
- [55] 5. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 31. § (6) bekezdése alapján, a panasz befogadásáról szóló döntést mellőzve, érdemben bírálta el.

IV.

- [56] Az alkotmányjogi panasz megalapozott.
- [57] 1. Az Alkotmánybíróság elsőként az indítványnak a tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggő részét vizsgálta meg.
- [58] Mivel az indítványozó a végzés önkényes, *contra constitutionem* jellegére hivatkozott, az Alkotmánybíróság áttekintette az ezzel kapcsolatos, releváns gyakorlatát.
- [59] „Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a *contra legem* jogértelmezés kivételes esetekben, szigorú feltételek fennállása esetén felemelkedhet az alkotmányjogilag is értékelhető szintre, és sértheti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot. A 20/2017. (VII. 18.) AB határozat a *contra legem* bírói döntések alaptörvény-ellenessé (*contra constitutionem*) válásának feltételeiként azonosította, hogy az eljáró bíróság az ügyet az alkalmazandó és hatályos jogszabályi rendelkezések figyelmen kívül hagyásával, azzal ellentétes bírói gyakorlatra tekintettel bírálta el és ennek okairól az indokolási kötelezettséget sértő módon nem adott számot; {Indokolás [21]–[31].} E feltételek megerősítése mellett a 23/2018. (XII. 28.) AB határozat arra is rávilágított, hogy »[a]z Alaptörvény 28. cikke és XXVIII. cikk (1) bekezdése természetes fogalmi egységet alkotnak. A jogértelmezés Alaptörvényben rögzített elveinek betartása minden kétséget kizáróan részét képezi a tisztességes bírósági eljárásban megvalósuló jogértelmezéssel szemben állított minimális alkotmányos követelményeknek« (Indokolás [26]); és hangsúlyozta, hogy *contra constitutionem* önkényessé – és a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot sértővé – válik az a bírói döntés, amely kilép az Alaptörvény e cikke által előírt jogértelmezési keretből {Indokolás [28]}.
- Az Alkotmánybíróság későbbi határozataiból is az szűrhető le, hogy hasonló esetekben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelme akkor állapítható meg, ha – előfeltételként – kimutatható a bírói jogértelmezés *contra legem* jellege; továbbá ezt fokozza akár a kimutatható jogalkalmazói önkény (az Alaptörvénnyel vagy az alkalmazandó jogszabállyal, annak értelmezési tartományával való szándékos, tudatos szembehelyezkedés, a szabályozás felülírása, kitérítése, szűkítése), akár a jogértelmezés valamilyen kirívóan hibás (alapjogi relevanciát elérő, vagy az Alaptörvény értelmezési szabályával összeférhetetlen) jellege; és mindezekre a bírói döntés indokolásából nem tűnik ki megfelelő magyarázat. {lásd például: 26/2022. (XI. 3.) AB határozat, Indokolás [21]–[25]; 11/2023. (VI. 20.) AB határozat, Indokolás [48]–[52]; 3082/2024. (III. 1.) AB végzés, Indokolás [21]–[22]; 3113/2024. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [25]; 3220/2024. (VI. 25.) AB határozat, Indokolás [50]}” {3002/2025. (I. 21.) AB határozat, Indokolás [32]–[33]}.
- [60] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlatot alakított ki a bírói döntések önkényes jellegének megítélése kapcsán is. Eszerint „»[a] bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvényeknek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével«

{20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [23], legutóbb 3128/2019. (VI. 5.) AB határozat, Indokolás [21]}” {1083/2026. (II. 27.) AB határozat, Indokolás [30]}.

- [61] 2. A Kúria érvelése szerint az indítványozó a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában deklarált esélyegyenlőségi alapelvet sértette meg.
- [62] 2.1. A Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt esélyegyenlőségi követelmény alkotmányos tartalmával az Alkotmánybíróság korábban már foglalkozott.
- [63] Általánosságban rögzítette az Alkotmánybíróság az esélyegyenlőségi alapelv funkcióját és alkotmányos kötöttségét. Ennek körében hangsúlyozta, hogy „[a] választás szabadságának – az Alaptörvény B) cikkének (1), (3) és (4) bekezdéseiből, valamint a 2. cikk (1) bekezdéséből eredeztethető – alkotmányos értéke magában foglalja a választáson induló jelöltek és jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőséget” {1147/2026. (III. 24.) AB határozat (a továbbiakban: Abh2.), Indokolás [69]}.
- [64] Az Alkotmánybíróság rámutatott arra is, hogy a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában szereplő esélyegyenlőségi „alapelv érvényesülésének biztosítása a Ve. 14. § (1) bekezdése, (2) bekezdés a) pontja, 221. § (1) bekezdése és 229. § (1) bekezdése alapján – más szervek mellett – az NVB és a Kúria feladata” {3119/2019. (V. 29.) AB határozat, Indokolás [43]}. Hangsúlyozta továbbá, hogy „[a] jelölőszervezetnek a választási kampányban – szemben az állami, önkormányzati szervekkel, a közszolgálati médiával, a közszolgáltatókkal – nem feladata az esélyegyenlőség biztosítása. [...] Az esélyegyenlőség a választójogi törvény szempontjából azt jelenti a vélemény-szabadság tükrében, hogy az állam azonos feltételeket köteles biztosítani azoknak, akik el kívánnak indulni a választásokon” {3279/2019. (XI. 5.) AB határozat (a továbbiakban: Abh3.), Indokolás [39]}. Ez az értelmezés tükröződik az Abh2.-ben is, amelyben médiaszolgáltató – tehát a jelölteken kívül álló jogalany – vonatkozásában állapította meg azt, hogy az esélyegyenlőségi alapelv kötelezettje (Indokolás [71]).
- [65] Az Alkotmánybíróság fenti gyakorlatából az következik, hogy úgy a kérelmező, mint az indítványozó a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt esélyegyenlőségi követelmény vonatkozásában jogosulti pozícióban van. Ekként az indítványozó – mint jogosult – nem sérthette meg ezen alapelvet, arra felelősség nem alapítható az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében.
- [66] A hatályos jogtól – aminek részét képezik az Alkotmánybíróság mindenkire kötelező döntései is – elszakadó bírói jogértelmezés az Indokolás IV/1. pontja értelmében *contra legem* jogalkalmazásnak minősül.
- [67] 2.2. Az Alkotmánybíróság az Abh3.-ban kimondta, hogy „[...] tartózkodik attól, hogy az általános hatáskörű bíróságokra bízott törvényértelmezés felelősségét átvegye. Az Alkotmánybíróság szerint a hatalommegosztás rendszerében a többi állami szervnek a bíróságok jogértelmezését – különösen, ha az értelmezés a Kúria határozatában jelenik meg – el kell ismernie {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [68] Ez azonban nem jelenti azt, hogy az Alkotmánybíróság ne határozhatna meg alapvető jog érvényesítéséből eredő értelmezési szempontokat. Az Alkotmánybíróság 3065/2014. (III. 26.) AB határozata már állást foglalt abban a kérdésben, hogy az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében elismert véleménynyilvánítási szabadság védelmi köre kiterjed a választási kampány során a jelöltek és a jelölő szervezetek által folytatott kampánytevékenységre [...]. Ezért a kampánytevékenység [...] korlátozásának a megítélésekor minden esetben tekintettel kell lenni a szabad véleménynyilvánításhoz való jogra és a politikai kommunikáció kiemelt alkotmányos védelmére” (Indokolás [40]–[42]).
- [69] Hasonlóan foglalt állást az Alkotmánybíróság a véleménynyilvánítás választási kampányban betöltött szerepéről az Abh2.-ben is: „A választási kampányban más időszakokhoz képest is különösen nagy jelentősége van a választópolgárok minél teljesebb körű tájékoztatásának. A demokratikus jogállamiság elve megkívánja, hogy a népképviselői szervek megválasztására demokratikus közvélemény és a választók minél megalapozottabb döntése alapján kerüljön sor” (Indokolás [70]).
- [70] Megállapítható tehát, hogy az Alkotmánybíróság választási kampányban a jelöltek kampánytevékenységét – jelen ügyben a közösségi médiafelületeken való tartalom elhelyezést, posztolást – az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése által garantált véleménynyilvánítási szabadság oltalma alá helyezi. A jelen ügyben a Kúria is deklarálta, hogy egy törvényben – sem a Ve.-ben, sem másban – nem szereplő tilalmat állapított meg (Indokolás [86]), azaz alapelvet is érintő, tartalmi korlátot állított fel.
- [71] Figyelemmel arra, hogy a Kúria a *contra legem* jogalkalmazása arra vezetett, hogy az indítványozó véleménynyilvánítási szabadsága elé új, eddig nem ismert tilalmat állított fel, a végzés *contra constitutionem* jellegűvé vált, amely miatt ellentétes az indítványozót megillető, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében deklarált tisztességes eljárásból való joggal.

- [72] 3. Megjegyzi az Alkotmánybíróság azt is, hogy az esélyegyenlőség érvényesíthetősége kapcsán korábbi döntésében kimondta azt is, hogy „[n]em elég felhívni az esélyegyenlőség alapelvét, hanem meg kell indokolni, hogy a nyilvánosság figyelme elé került, közérdeklődésre számot tartó eseményről szóló tudósítás, tájékoztatás, illetve az esetlegesen elmaradt tájékoztatás miért sérti a jelöltek és a jelölő szervezetek esélyegyenlőségét. Nem elég általánosságban utalni arra, hogy a vizsgálat alapját nem az Mttv. kiegyensúlyozottsági szabályai képezik” (Abh2., Indokolás [62]).
- [73] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint tehát a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt esélyegyenlőségi alapelv megsértésére való hivatkozás, illetve amiatti elmarasztalás csak konkrét jogsérelem igazolása esetén lehetséges. Ennek hiányában nem állapítható meg a kérelmező Ve. 222. § (1) bekezdése szerinti érintettsége sem, amely a bírósági felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásának alapja.
- [74] E helyütt utal az Alkotmánybíróság arra is, hogy sem a kifogástevő, sem a kérelmező, sem a Kúria nem jelölt meg olyan körülményt, amely megalapozta volna az indítványozó politikai vetélytársait ért konkrét esélyegyenlőségi sérelmet, azt csak absztraktnan jelölték meg, feltételezve, hogy a kérdéses cselekmény biztosan előnyösebb színben tünteti fel az indítványozót, mint annak mellőzése.
- [75] Tehát túl azon, hogy a Kúria a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt esélyegyenlőségi alapelv alapján olyan jogalanyt marasztalt el, aki annak nem is kötelezettje, hanem jogosultja, konkrét hátrány megjelölése és igazolása nélkül hozta meg az alkotmányjogi panasszal támadott döntését. Ezzel a Kúria az esélyegyenlőségi alapelv olyan kiterjesztő értelmezését adta e vonatkozásban is, ami a Ve. 222. § (1) bekezdésével ellentétes tartalmat hordoz, ezért e tekintetben is *contra legem* eredményt hordoz, ami – figyelemmel az indokolás IV/2.2. pontjában (Indokolás [67] és köv.) foglaltakra – a *contra constitutionem* értelmezést, s ezen keresztül a végzés alapvető-ellenességét önállóan is megalapozná.
- [76] 4. Mindazonáltal az Alkotmánybíróság észlelte egyfelől azt, hogy az Alaptörvény tizenötödik módosítása nyomán megváltozott az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése. A módosult alaptörvényi rendelkezés a korábbiakhoz képest hangsúlyosabban jeleníti meg a gyermek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéshez való jogát. Az Alaptörvény e rendelkezése értelmében „[e]z a jog – az élethez való jog kivételével – minden más alapvető jogot megelőz”. Másfelől az Alkotmánybíróság – a Kúriával egyetértőleg – megállapítja, hogy a választási kampány a politikai kultúrát is figyelembe véve fokozott veszélynek teheti ki a gyermekeket. Erre figyelemmel megfontolás tárgyát képezheti a Ve. szabályainak ezzel összefüggő jogalkotó által történő áttekintése.

V.

- [77] A vizsgálat eredményeként az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott végzés az abban megjelenő értelmezésre tekintettel *contra constitutionem* jellege miatt sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, ezért az Alkotmánybíróság azt az Abtv. 43. § (1) bekezdése szerint megsemmisítette.
- [78] Mivel az Alkotmánybíróság a támadott bírói döntést az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog sérelme miatt alaptörvény-ellenessé nyilvánította és megsemmisítette, ezért az Alaptörvény XXIII. cikk (1) bekezdésére alapított indítványelem érdemi vizsgálatát mellőzte {lásd hasonlóan: 3195/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [51]}.

Budapest, 2026. április 2.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Varga Réka
alkotmánybíró helyett

Dr. Varga Réka alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [79] 1. A Kúria jelen ügyben tett következtetését nem tartom a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt esélyegyenlőségre levezethetőnek.
- [80] 2. Az Alaptörvény tizenötödik módosítása kifejezetten megerősítette a gyermekek alapjogainak, elsősorban méltóságának védelmi szintjét az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésnek második mondatával történt kiegészítéssel: „Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Ez a jog – az élethez való jog kivételével – minden más alapvető jogot megelőző.” A Kúria indítvánnyal támadott döntése erre tekintettel értelmezte az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdését, figyelembe véve a választási kampány sajátosságait és e két alapjog konfliktusát értelmező 14/2025. (XII. 8.) AB határozatot.
- [81] A gyermekek magas szintű védelme különös súllyal vetődik fel egy olyan ügyben, ahol a képmás felhasználására online térben kerül sor. Kérdés, hogy egy választási kampány valamely jelöltje által gyermek képmásának online kisserkesztése és felhasználása értelmezhető-e az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése sérelmeként, el-lentétben áll-e a gyermek egészséges fejlődéshez való jogával.
- [82] Egyrésztől felvethető, hogy egy kampányeseményen spontán történeken túl a szülők vannak-e olyan helyzetben, hogy hozzájárulásukat adhassák, illetve befolyásolni, kontrollálni tudják a gyerekekről készült, kampányban résztvevő által közzétett kép- vagy videófelvétel sorsát. A Kúria helyesen mutatott rá arra a problémára, hogy a közösségi média – és egyáltalán az online tér – sajátosságai miatt még az sem előre látható, hogy egy gyermekkel/ről készült kép- vagy videófelvételnek mi lesz a sorsa: milyen módosításoknak, esetlegesen gúnynak, torzításnak lesz kitéve. Ilyen esetben a gyermek teljesen kiszolgáltatott az internet és a közösségi média általi felhasználásnak, különösen egy választási kampány miatti felfokozott közhangulatban. Másrészt az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésében foglalt alapjog kiemelt védelme érdekében önmagában kell vizsgálni, hogy milyen hatással van egy gyermek fejlődésére, ha politikai kampányban szerepel.
- [83] 3. Ami az érintett gyermek oldalán alapjogként érvényesül, az a választási kampányban résztvevő jelölt esetében kötelezettségként jelenhet meg. A gyermekek Alaptörvényben foglalt kiemelt védelméből az következik, hogy gyermekek választási kampányban valamely jelölt vagy jelölő szervezet üzenetének közvetítőiként jelöltek általi szerepeltetése az Alaptörvény XVI. cikkének figyelembevételével csak megfelelő körültekintéssel, korlátozott keretek között lehetséges, amivel kapcsolatban az alapjogi mérlegelés elvégzése és az alapjog érvényesítése a jogalkalmazó szervek feladata. Eszerint a jelölteknek és jelölő szervezeteknek tartózkodniuk kell minden olyan tevékenységtől, amely az Alaptörvény XVI. cikk sérelmét jelentheti. A gyermek képmásának felhasználása választási kampány során nem zárható ki teljesen az Alaptörvény IX. cikke alapján, ugyanakkor a választási kampány célja nem írhatja felül és nem üresítheti ki az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésében foglalt, a gyermekek egészséges fejlődéshez való joga érvényesülését. Ezzel együtt az Alaptörvény XVI. cikk értelmezése nem juthat olyan életszerűtlen következtetésre sem, miszerint önmagában egy olyan eseményről való kampánytudósítás, melyen gyermek is megjelent, az Alaptörvény XVI. cikkébe ütközne. A mérlegelés spektrumának át kell fognia egyrésztől azt, hogy a megtörtént, spontán pillanatok rögzítésre kerülnek, és a nyilvános rendezvényeken adott esetben gyermekek is részt vesznek és láthatóak a felvételeken, másrésztől annak értékelését, hogy egy gyermek kifejezetten célzott szerepeltetése összhangban áll-e az Alaptörvény XVI. cikkével. Jelen ügyben a fentieknek megfelelően külön kell értékelni az egyes mozzanatokat: a gyermek ölbevételét, amelyre kiterjedt a szülő hallgatólagos beleegyezése, illetve ennek a jelenetnek a jelölt általi kisserkesztését és a közösségi média felületeken való feltüntetését.
- [84] 4. A választási alapelvek funkciójuk szerint egyrészt segítik a választási eljárással kapcsolatos törvényi szabályok értelmezését, illetve mércéül szolgálnak olyan választási ügyek eldöntésében, amelyekre nincs egyértelmű törvényi szabályozás, annak érdekében, hogy a folyamatban lévő választási eljárások során az alapelvek mentén kerüljenek az ügyek elbírálásra és a szabályozási hézag ne adjon táptalajt a választási alapelvekkel való visszaélésre. Akkor, amikor a Kúria az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésének alkalmazhatóságát, tartalmát bontja ki, nem jogalkotóként lép fel, hanem az Alaptörvény alkalmazójaként.
- [85] Fontosnak tartom ezzel összefüggésben felhívni a figyelmet arra, hogy a Kúria a jelen ügyben mérlegelése tárgyává tette azt is, hogy jogértelmezése nyomán a joggyakorlatra alakító hatású döntést hozott, ennek megfele-

lően az egyik legenyhébb szankciót alkalmazta és a jövőre nézve tiltotta el a jelölteket és jelölő szervezeteket a jogsértő magatartás tanúsításától, ugyanakkor mellőzte bírság kiszabását.

- [86] 5. A határozat indokolása kapcsán megjegyzem, hogy az Alaptörvény XVI. cikk mérlegelésbe történő bevonásának mellőzését vitathatónak tartom, ezzel ugyanis az Alkotmánybíróság olyan értelmezésnek adhat teret, amely a gyermek arcmásának szabad online felhasználhatóságát jelentheti az Alaptörvény IX. cikke alapján minden olyan esetre nézve, amikor a gyermek választási rendezvényen jelenik meg, és ott róla képmás készül.
- [87] 6. A konkrét ügytől elvonatkoztatva elvi szinten a következőket tartom fontosnak kiemelni. Minden jelölt és jelölő szervezet, a kampány természeténél fogva, üzenete eljuttatásának és támogatottságának maximalizálására törekszik. A gyermekek által kiváltott empátia hasznos eszköz lehet a választók támogatásának megnyerésére. Ugyanakkor figyelembe kell venni, hogy a választási kampány felfokozott intenzitású közélettel és érzelmi állapottal jár együtt. Minden esetben, de különösen ilyen polarizált közhangulat idején kiemelt súlyt kell, hogy kapjon a gyermekek védelme. A gyermekek, tekintettel az őket védő alapjog más alapjogokat megelőző jellegére, választási kampányban sem válhatnak kampányeszközzé. Mindezt ugyanakkor úgy kell mérlegelni a jogalkalmazás során, hogy az életszerű követelményeket állítson a kampányban részt vevők számára.

Budapest, 2026. április 2.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Varga Réka
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1085/2026.

